

U S N E S E N Í

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátu složeném z předsedy JUDr. Jaroslava Vlašína a soudců JUDr. Tomáše Rychlého a Mgr. Radovana Havelce v právní věci žalobce: **V. P.**, zastoupený Mgr. Evou Štauderovou, advokátkou se sídlem Masarykovo náměstí 329, Uherské Hradiště, proti žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**, se sídlem Masarykova 31, Brno, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti rozsudku Krajského soudu v Brně ze dne 7. 6. 2018, č. j. 29 Af 90/2015 – 158, o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti,

t a k t o :

Kasační stížnosti **se přiznává** odkladný účinek.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Podanou kasační stížností se žalobce (dále jen „stěžovatel“) domáhá zrušení rozsudku Krajského soudu v Brně (dále jen „krajský soud“) ze dne 7. 6. 2018, č. j. 29 Af 90/2015 – 158, kterým byla zamítnuta jeho žaloba proti rozhodnutí žalovaného ze dne 17. 7. 2015, č. j. 22660/15/5200-10421-706486. Žalovaný výše specifikovaným rozhodnutím zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí – dodatečný platební výměr – Finančního úřadu pro Zlínský kraj (dále též „správce daně“) ze dne 8. 4. 2014, č. j. 772905/14/3301-24801-702877, kterým správce daně žalobci doměřil daň z příjmu fyzických osob za zdaňovací období roku 2011 ve výši 645 195 Kč a současně mu uložil povinnost uhradit penále ve výši 129 039 Kč.

[2] Stěžovatel v doplnění kasační stížnosti ze dne 1. 11. 2018 podal návrh na přiznání odkladného účinku. Ten odůvodnil tím, že se v předchozím řízení o žalobě před krajským soudem úspěšně domohl přiznání jejího odkladného účinku (usnesením ze dne 15. 10. 2015, č. j. 29 Af 90/2015 – 130), a proto žádá i o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Uvedl, že si je vědom toho, že přiznání odkladného účinku žalobě automaticky nezakládá nárok na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Má ale za to, že důvody uplatněné v řízení před krajským soudem nadále trvají. Na tyto důvody, které rozebral v návrhu na přiznání odkladného účinku ze dne 27. 9. 2015 a v jeho doplnění ze dne 1. 10. 2015, stěžovatel bez dalšího odkázal.

[3] Nejvyšší správní soud usnesením ze dne 19. 2. 2019, č. j. 3 Afs 89/2018 – 54, návrh stěžovatele na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti zamítl. Soud především

konstatoval, že stěžovatel svůj návrh dostatečně neindividualizoval a nepodepřel konkrétními důkazy. Neprokázal tedy hrozbu bezprostřední a vážné újmy.

[4] Stěžovatel následně v podání ze dne 29. 3. 2019 znovu požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti. Nejprve uvedl, že výkon napadeného rozhodnutí by pro něj i nadále znamenal výrazný zásah do jeho majetkových práv, neboť by musel prodat majetek, který mu v převážné míře slouží k podnikání. Stěžovatel je fyzickou osobou, která podniká oproti minulosti omezeně, není schopen doměřenou daň jednorázově uhradit. Hlavní příjmy stěžovatele plynou z pronájmu nemovitých věcí a z prodeje a dopravy stavebního materiálu. Výkon správního rozhodnutí by postihl veškerý jeho majetek, znemožnil mu podnikání a znamenal by pro něj neodčinitelnou a nevratnou újmu.

[5] Stěžovatel dále uvedl, že disponuje peněžními prostředky na bankovním účtu ve výši přibližně 40 tisíc Kč, dále vlastní značně opotřebené movité věci (vozidla, návěsy, stroje) pořízené převážně v letech 2001 až 2008. Tyto věci potřebuje pro své podnikání, jejich zpeněžení by však velký výtěžek nepřineslo. Stěžovatel má také příjem z pracovního poměru ve společnosti ROSI CARGO s.r.o., jeho průměrný měsíční příjem činí 20 tisíc Kč. V období od 8. 1. 2018

do 14. 3. 2019 činil jeho příjem ze zaměstnání částku 240 543 Kč. Stěžovatel je rovněž vlastníkem několika nemovitostí, zejména areálu sloužícího pro prodej štěrků a kameniva a pro provozování kamionové dopravy. Tento areál má poměrně jednostranné využití a je pronajímán. Pokud by byl při výkonu rozhodnutí daný areál poškozen, podstatně by se snížila jeho prodejní cena, v případě prodeje pouze některých nemovitostí by pak došlo k závažnému narušení funkčnosti areálu jako celku. V obou případech by stěžovateli vznikla závažná újma, a pokud by byl v soudním řízení nakonec úspěšný, jednalo by se o újmu nevratnou a nenapravitelnou.

[6] Dále stěžovatel uvádí, že vlastní několik pozemků mimo zmiňovaný průmyslový areál, avšak žádný z nich není určen k zastavění, jejich prodejní cena by tak nestačila k úhradě dluhu vůči orgánům finanční správy. Stěžovatel podotýká, že z doloženého výpisu z jeho bankovního účtu vyplývá, že na něm probíhají standardní operace svědčící o pravidelných příjmech z nájmu a výdajích na nákup materiálu a na úhradu služeb nutných pro zajištění podnikání. Závěrem poukazuje na to, že okamžitým nezaplacením daňového dluhu nehrozí jiným osobám konkrétní újma, pouze nebude do státního rozpočtu uhrazena částka, jež je významná pro stěžovatele, ale z hlediska příjmů státu jde o zanedbatelnou hodnotu. Podle konstantní judikatury Nejvyššího správního soudu není pouhé odložení výběru daní v rozporu s veřejným zájmem a nebrání tedy přiznání odkladného účinku.

[7] Na podporu uvedených tvrzení stěžovatel k návrhu přiložil přehled pravidelných výdajů a příjmů, vyúčtování pojistného na veřejné zdravotní pojištění za období od 9. 1. 2018

do 10. 9. 2018, přehled dlouhodobého majetku, výpis z katastru nemovitostí, přehled příjmů ze zaměstnání (výpis z bankovního účtu č. 43-1542280267 za období od 8. 1. 2018 do 14. 3. 2019), soupis a ocenění nemovitých věcí v průmyslové zóně Lípa nad Dřevnicí,

pokračování

podklady pro daňové přiznání za rok 2018, vybrané obraty osobních daňových účtů z daňového portálu, sestavu movitého majetku a výpis z bankovního účtu č. 1542070227 za období

od 3. 1. 2018 do 5. 3. 2019

[8] Žalovaný se k návrhu na přiznání odkladného účinku ve stanovené lhůtě nevyjádřil.

[9] Kasační stížnost zásadně nemá podle § 107 soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) odkladný účinek. Nejvyšší správní soud jej však může na návrh stěžovatele přiznat, přitom užije přiměřeně § 73 odst. 2 až 5 s. ř. s. Podle § 73 odst. 2 s. ř. s. lze přiznat odkladný účinek, jestliže by výkon nebo jiné právní následky rozhodnutí znamenaly pro stěžovatele nepoměrně větší újmu, než jaká přiznáním odkladného účinku může vzniknout jiným osobám, a jestliže to nebude v rozporu s důležitým veřejným zájmem.

[10] Nejvyšší správní soud po zhodnocení důvodů uváděných stěžovatelem dospěl k závěru, že podmínky pro přiznání odkladného účinku jsou dle výše citovaných ustanovení s. ř. s. splněny. Soud vycházel především ze skutečnosti, že stěžovateli újma hrozí, neboť nelze vyloučit, že by důsledky plynoucí z toho, že by napadené rozhodnutí žalovaného bylo vykonáno a stěžovatel by musel bezodkladně uhradit dlužné částky na dani z příjmu fyzických osob a penále, měly negativní vliv na podnikatelskou činnost stěžovatele. Jedná se o závažnou a reálně hrozící újmu. Z podkladů předložených stěžovatelem je zřejmé, že jeho pravidelné příjmy a výdaje jsou v zásadě v rovnováze. Celková doměřená částka ve výši 774 234 Kč (včetně penále) je ve vztahu k doloženým příjmům, výdajům a zůstatkům na bankovních účtech stěžovatele významná a z předložených dokladů vyplývá, že by ji stěžovatel nemohl zaplatit z běžných příjmů, které má v současnosti k dispozici. Současné splnění peněžitých povinností uložených dodatečným platebním výměrem ve spojení s napadeným rozhodnutím žalovaného by nepochybně mohlo mít závažný dopad na hospodaření stěžovatele. Je sice pravdou, že stěžovatel by mohl prodat svůj majetek a získat tak prostředky k uspokojení pohledávky správce daně, to by však vedlo k ukončení jeho podnikání a mělo by citelný dopad do jeho profesního i osobního života.

[11] Z okolností daného případu naopak nevyplývá, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bezprostředně hrozilo způsobením újmy jiným osobám ve smyslu § 73 odst. 2 s. ř. s.

[12] Dále je též významné, že krajský soud již usnesením č. j. 29 Af 90/2015 – 130, přiznal odkladný účinek podané správní žalobě. Přiznáním odkladného účinku kasační stížnosti (pozastavující účinky napadeného rozsudku krajského soudu) lze tedy reálně dosáhnout dočasného odkladu účinku daňových rozhodnutí vydaných v předcházejícím řízení.

[13] Pokud jde o kritérium veřejného zájmu, vycházel Nejvyšší správní soud z toho, že se žalovaný, u nějž se předpokládá, že bude veřejný zájem hájit, k návrhu stěžovatele vůbec nevyjádřil. Ani Nejvyšší správní soud neshledal, že by přiznání odkladného účinku kasační stížnosti bylo v rozporu s důležitým veřejným zájmem. Stěžovateli lze dát za

pravdu

v tom, že odložení úhrady dlužné částky nezpůsobí orgánům finanční správy, respektive státnímu rozpočtu výraznější újmu.

[14] S ohledem na výše uvedené Nejvyšší správní soud podle § 107 s. ř. s., ve spojení s § 73 odst. 2 s. ř. s. kasační stížnosti odkladný účinek přiznal. Přiznáním odkladného účinku se do pravomocného skončení řízení o kasační stížnosti pozastavují účinky napadeného rozsudku krajského soudu.

[15] Kasační soud závěrem uvádí, že tímto usnesením nepředjímá, jak rozhodne ve věci samé.

P o u č e n í : Proti tomuto usnesení **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 30. května 2019

JUDr. Jaroslav Vlašín v. r.
předseda senátu